Пухінда Наталія Миколаївна. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.21227237

ПУХІ́НДА Наталія Миколаївна (23. 01. 1955, Кіровоград, нині Кропивницький) — живописець, графік. Дружина І. Турецького. Дипломантка Міжнародної художньої виставки «Львівський осінній салон “Високий замок”» (Львів, 2024). Членкиня НСХУ (2000). Закінчила Одеське художнє училище (1975), Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва (1982; викл. І. Гап’як, Е. Мисько, *Й. Садовський*). Працювала у Львові на кераміко-скульптурній фабриці (1975—77), художником на художньо-оформлювальному комбінаті (1977—86); художником-монументалістом на художньо-виробничому комбінаті Художнього фонду України (1986—2000); викладачем Української академії дизайну (Львів, 2004—06); художником-дизайнером ТОВ «Клейнод» (Львів, 2007—10). Основні галузі — станковий та монументальний живопис, графіка. Улюблений жанр — натюрморт; техніки — олія (сухий пензель), акварель, гуаш. Творчий доробок вирізняється багатогранністю та стилістичною різноманітністю. Історичні та етнографічні мотиви надають полотнам яскравого національного колориту, акцентують увагу на важливості збереження культурної спадщини українського народу. Прискіпливо компонуючи предмети з колекції І. Турецького, мисткиня вибудовує з артефактів естетичну та гармонійну цілісність. Вишукані предмети періоду розквіту артдеко визначають характер та стилістику творів, яким притаманні лаконічність і простота композиції, чистий та світлий колорит. Оперуючи символікою образів, художниця передає плин часу, зв’язок минулого й сучасного, висвітлює актуальні події сьогодення, зокрема російсько-української війни («Донбас», 2022; «Присвята кулеметникам», 2024). Учасниця всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 1976. Персональні — у Львові (1993, 2003, 2009, 2019 — дві експозиції, 2024—25), Відні (1998, 2001), Кіровограді, Одесі (обидві — 2011, родинні), Києві (2012), Харкові (2016). Деякі твори П. зберігають у Національному музеї Т. Шевченка (Київ), Львівському літературно-меморіальному музеї І. Франка, Одеському художньому музеї, Музеї мистецтв Кіровоградської облради (Кропивницький), Музеї Т. Шевченка в Торонто (Канада), Музеї-галереї Т. Шевченка (Пекін).

Кость Любов Василівна, Надія Василівна Ленько — дирекція музею О. Кульчицької

Основні твори

«Квіти», «Спогади про осінь», «Краєвид з Погулянки», «Одинокий» (усі — 1987), «Львівський натюрморт» (1989), «Чайний натюрморт», «Натюрморт із кактусом» (обидва — 1992), «Натюрморт із жоржинами», «Натюрморт із кавою» (обидва — 1993), «Міри ваги», «Спомин про Бухару» (обидва — 1995), «Час срібла» (1996), «Світло ночі» (1997), «Син» (1999), «Пізнай себе» (2000), «Перед святом» (2001), «На дачі» (2002), «Зимовий Львів», «Персики» (обидва — 2003), «Апельсини» (2004), «Фортуна нова», «Капелюшки» (обидва — 2006), «Осінь» (2008), «На повний місяць» (2011), «Бабусина прядка» (2012), «Блиск на чорному», «Пленер у Свіржі» (обидва — 2013), «Трави Гуцульщини» (2016), «Подих музи», «Дуже гострий!», «Сніданок» (усі — 2019), «Надходить вечір...», «Дійство» (обидва — 2022), «Смак дитинства» (2023), «Плин часу», «Скриня в гуцульському інтер’єрі» (обидва — 2024); серії — «Архітектурні пам’ятки України» (1982), «Артдеко у Львові» (2004—13).

Рекомендована література

1. Дорош А. «Танок» наступного дня // Образотворче мистецтво. 2004. № 2
2. Космолінська Н. Мить споглядання — мить насолоди // Укр. культура. 2009. № 1
3. Друге життя для «Речей з колекції» // Високий замок. 2009, 9 груд.; Матвіїв С. Затишок львівського антикваріяту // Аудиторія. 2009, 10—16 груд.; Наталія Пухінда. Art deco у Львові: Каталог виставки. Л., 2019
4. Дорош А. Сівачі добра (Художники зі Львова Іван Турецький та Наталія Пухінда) // Австрійсько-український огляд. Відень, 2000.

Л. В. Кость, *Н. В. Ленько*

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:
Пухінда Наталія Миколаївна / Л. В. Кость, Н. В. Ленько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-893555

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).